

Török Gábor elemez - A mindenható rezsicsökkentés?

2013 április 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Kezd egyre szélesebb körben elterjedni egy értelmezés: a Fidesz a rezsicsökkentéssel rátalált az aranytojást tojó tyúkra. Az év eleje óta ennek köszönhetően n? a támogatottsága, mert ez érdekli az embereket, ezt értik az emberek, erre vev?k az emberek.

Nem kétséges, hogy a rezsicsökkentés egy évvel a választás előtt kiváló kampánytéma: sokat lehet róla beszélni, lehet küzdeni a csúnya szolgáltatókkal, folyamatosan eseményeket lehet produkálni. Természetesen sokkal jobb a Fidesznek, ha erről szól a politikai kommunikáció, mintha a gazdaság helyzetéről vagy éppen az ellenzék programjáról, javaslatairól lenne szó – ebben az értelemben kétségtelenül professzionális, felépített politikával állunk szemben, amely ráadásul illeszkedik a kormány következetesen formált mondanivalójába, úgynevezett „[gy?zelmi stratégiájába](#)”. Ugyanakkor az a leegyszer?sített értelmezés, amely most azt sugallja, hogy az nyeri meg a választásokat, aki a legnagyobb számot mondja egy ehhez hasonló vitában, szerintem komoly tévedés.

Tényleg ilyen egyszerű lenne?

Nézzük meg először az [adatokat](#). A Fidesz a tavalyi utolsó felmérésekben – még a rezsicsökkentés bejelentése, potenciális hatása előtt – így állt a teljes népességben az egyes kutatócégeknél: 26, 19, 19, 22, 32. Ehhez képest most itt tart ugyanezeknél az intézeteknél: 26, 24, 24, 23, 32. Két cégnél tehát nincs semmilyen elmozdulás, egynél csak hibahatáron belüli, kettőnél viszont öt-öt százalékpontos a növekmény. A változás összességében pozitív, ugyanakkor látványos erősödésnek biztosan nem nevezhető. Persze, nem zárható ki, hogy a hamarosan megjelenő új kutatások másoknál is jelentős növekedést mutatnak, de még ha el is fogadjuk az erősödés-tézist, akkor is bizonyításra érdemes ezt egyértelműen a rezsicsökkentéshez kötni.

Az akcióval kapcsolatban egyelőre egy megbízható felmérés áll rendelkezésünkre, bár bizonyára ennél több is készült már ilyen-olyan belső használatra. A Medián [adatai](#) kétségtelenül árnyalják azt a képet, amelyet sokan sugallnak: a rezsicsökkentés ezek alapján egyáltalán nem tűnik mindent eldöntő automatizmusnak. Nem csodaszert látunk, amit beadva a választók ájult lelkesedéssel várják a választás napját, csak annyi látszik, hogy az alapvetően politikai törésvonalak alapján értelmezett akció azért a nem elkötelezett kormánypárti szavazók között is támogatókra talál. Mindez kétségtelenül feladatot adna az ellenzéknek, többet, mint egy kormányzati bémázás kommentálása, de messze nem nevezhető olyan elsőrendű, hatású témának, amelyet lehetetlen lenne hatástalanítani.

S itt érkezünk el a lényeghez: meggyőződésem, hogy nem önmagában a rezsicsökkentés, nem is annak "zseniális" kormányzati kommunikációja alakítja ki a „kormány fel – ellenzék le” képet, hanem sokkal inkább az ellenzék alapvetően impotenciája, ami ennek a számára kényes politikai kérdésnek a kezelésében látványosabb, mint más ügyek esetén. A téma kétségtelenül hasznos a kormánynak, a Fidesz képviselői derekasan végzik is az ezzel kapcsolatos iparosmunkát, táblákat cipelnek, minden közleményükbe beleírják, aláírásokat gyűjtöttek, ám ezek

önmagukban nem lennének elegendők a közhangulat megváltozásához. Kell mindehhez egy belső harcait vívó, a politizálás alapvető szabályairól és formáiról gyakran megfélelmezett, a viták többségében – így ebben is - tehetetlennek és erőtlennek látszó ellenzék, amely amúgy az [adatok](#) szerint – a Tárki mai jelentését leszámítva - tavaly év végéhez képest érdemben nem is veszített támogatókat, ám amellyel kapcsolatban mégis egyre erősebb a kilátástalanság, a helyben járás érzése.

Mindezt azonban nem a rezsicsökkentés hozta, okozta, hanem olyan politikai problémák, rendezetlen személyi-hatalmi-politikai kérdések, amelyek mindaddig biztosan láthatók lesznek, itt maradnak, ameddig a baloldali ellenzék két legnagyobb pártja (MSZP és Együtt) nem dönti el valahogy az egyre erősödő belső harcot. Az "elválasztásnak" nevezett szituációban ugyanis - bár minden szereplő tudja, hogy amúgy ez ronthatja a későbbi választási pozícióját - nincs erő és idő másra, kifelé figyelni: itt az azonos oldalon állót kell először legyőzni, vele kell megküzdeni. Amíg ez a harc tart, a rezsicsökkentés és társai tarolnak: nem a csodafegyver, hanem az ellenfél hiánya miatt. S persze ebből az is következik: ha eldőlt, ha véget ér, sok szempontból új időszámítás következhet.

Ebben a képletben a nyár végéig – ősz elejéig feltehetően nem várható érdemi változás, s akkor is kétesélyes, hogy a végeredmény (a harc utáni csataterület állapota) a mai helyzethez képest erősíteni vagy gyengíteni fogja az ellenzéki szereplőket. Bár, lássuk be, olyan nagyon gyengíteni már nem igazán tudja.

<http://torokgaborelemez.blog.hu> - A Flag Polgári Magazin partnere

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló